

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Brussels Securities SA

Εναγόμενο: État belge

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 4 της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρίες διαφορετικών κρατών μελών ⁽¹⁾ (η οποία έχει αντικατασταθεί, με έναρξη ισχύος την 18η Ιανουαρίου 2012, από την οδηγία 2011/96/ΕΕ του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2011, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρίες διαφορετικών κρατών μελών ⁽²⁾), σε συνδυασμό με τις άλλες πηγές του κοινοτικού δικαίου,

να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρύθμιση εθνικής αρχής, όπως αυτή που περιέχεται στον Κώδικα φορολογίας εισοδήματος του 1992 και στο βασιλικό διάταγμα εφαρμογής του Κώδικα φορολογίας εισοδήματος του 1992, στα εφαρμοστέα κείμενα για το οικονομικό έτος 2011,

η οποία έχει επιλέξει καθεστώς απαλλαγής (μη φορολόγηση των διανεμηθέντων κερδών που έλαβε η μητρική εταιρία υπό την ιδιότητά της ως εταιρού της θυγατρικής εταιρίας της), στο πλαίσιο του οποίου, σε πρώτη φάση, το μέρισμα που διανέμεται από τη θυγατρική εταιρία περιλαμβάνεται στη φορολογική βάση της μητρικής εταιρίας και, σε δεύτερη φάση, το μέρισμα αυτό εκπίπτει από την εν λόγω φορολογική βάση σε ποσοστό 95 % ως οριστικώς φορολογηθέν εισόδημα,

και, λόγω της συνδυασμένης εφαρμογής, για τον καθορισμό της βάσεως υπολογισμού του φόρου εταιριών της μητρικής εταιρίας, αφενός, του βελγικού αυτού καθεστώτος για την έκπτωση οριστικώς φορολογηθέντων εισοδημάτων και, αφετέρου, (1) κανόνων που αφορούν άλλη έκπτωση, η οποία συνιστά φορολογικό πλεονέκτημα προβλεπόμενο από την εν λόγω ρύθμιση (έκπτωση για επιχειρηματικό κεφάλαιο), (2) του δικαιώματος για την έκπτωση του υπολοίπου ανακτήσιμων ζημιών προηγούμενων χρήσεων, (3) του δικαιώματος να μεταφερθεί σε επόμενα φορολογικά έτη, εφόσον για ένα φορολογικό έτος το ποσό τους υπερβαίνει το ποσό των φορολογητέων κερδών, ο συμψηφισμός του υπερβάλλοντος ποσού των οριστικώς φορολογηθέντων εισοδημάτων, της εκπτώσεως για επιχειρηματικό κεφάλαιο και του υπολοίπου ανακτήσιμων ζημιών προηγούμενων χρήσεων και (4) της σειράς συμψηφισμού που προβλέπει, κατά τα επόμενα αυτά φορολογικά έτη, ότι ο συμψηφισμός φθάνει μέχρις εξαντλήσεως του φορολογητέου κέρδους κατ' αρχάς επί των μεταφερθέντων οριστικώς φορολογηθέντων εισοδημάτων, κατόπιν επί της μεταφερθείσας εκπτώσεως για επιχειρηματικό κεφάλαιο (της οποίας η μεταφορά περιορίζεται στις «επτά επόμενες φορολογικές περιόδους») και στη συνέχεια επί του υπολοίπου των ανακτήσιμων ζημιών προηγούμενων χρήσεων,

προβαίνει σε μείωση, ίση με το σύνολο ή μέρος των μερισμάτων που διανεμήθηκαν από τη θυγατρική εταιρία, των ζημιών τις οποίες θα μπορούσε να εκπέσει η μητρική εταιρία αν τα μερίσματα είχαν απλώς εξαιρεθεί από τα κέρδη του φορολογικού έτους κατά το οποίο αποκτήθηκαν (συνεπιφέροντας τη μείωση του φορολογητέου αποτελέσματος του εν λόγω φορολογικού έτους και την αύξηση, ενδεχομένως, των δυνάμενων να μεταφερθούν φορολογικών ζημιών) αντί να συνυπολογιστούν στα κέρδη και στη συνέχεια, δυνάμει κανόνων για την απαλλαγή και μεταφορά του ποσού, να απαλλαχθούν σε περίπτωση ανεπάρκειας των κερδών,

ήτοι σε μείωση του υπολοίπου των ανακτήσιμων ζημιών προηγούμενων χρήσεων της μητρικής εταιρίας, η οποία μπορεί να επέλθει σε φορολογικά έτη μετά από φορολογικό έτος κατά το οποίο τα οριστικώς φορολογηθέντα εισοδήματα, η έκπτωση για επιχειρηματικό κεφάλαιο και το υπόλοιπο των ανακτήσιμων ζημιών προηγούμενων χρήσεων υπερβαίνουν το ποσό των φορολογητέων κερδών;

⁽¹⁾ ΕΕ L 225, σ. 6.

⁽²⁾ ΕΕ L 345, σ. 8.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social de Barcelona (Ισπανία) στις 15 Ιουνίου 2018 — Ana María Páez Juárez κατά Nobel Plásticos Ibérica, S.A.

(Υπόθεση C-397/18)

(2018/C 294/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Social de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Ana María Páez Juárez

Εναγόμενη: Nobel Plásticos Ibérica S.A.

Έτεροι διάδικοι: Fondo de Garantía Salarial (FOGASA) και Ministerio Fiscal

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει οι εργαζόμενοι που χαρακτηρίζονται ως ιδιαίτερος ευαίσθητοι σε ορισμένους κινδύνους να θεωρούνται πρόσωπα με αναπηρία για τους σκοπούς της εφαρμογής της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία ⁽¹⁾, όπως έχει ερμηνευθεί από τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όταν, λόγω των ιδιαίτερων προσωπικών χαρακτηριστικών τους ή γνωστής σωματικής τους καταστάσεως, είναι ιδιαίτερος ευαίσθητοι στους κινδύνους που απορρέουν από την εργασία και για τον λόγο αυτό δεν δύνανται να εργαστούν σε ορισμένες θέσεις εργασίας διότι τούτο συνεπάγεται κίνδυνο για τη δική τους υγεία ή για άλλα πρόσωπα;

Για την περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, υποβάλλονται τα ακόλουθα ερωτήματα:

2) Συνιστά η απόφαση απολύσεως εργαζομένης για οικονομικούς, τεχνικούς, οργανωτικούς ή παραγωγικούς λόγους άμεση ή έμμεση διάκριση κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2000/78 όταν έχει αναγνωριστεί αναπηρία του εν λόγω προσώπου καθόσον είναι ιδιαίτερος ευαίσθητο ώστε να εργαστεί σε ορισμένες θέσεις εργασίας εξαιτίας των σωματικών του παθήσεων και για τον λόγο αυτό δυσκολεύεται να επιτύχει τα επίπεδα παραγωγικότητας που απαιτούνται ώστε να μην είναι υποψήφιο προς απόλυση;

3) Συνιστά η απόφαση απολύσεως εργαζομένης για οικονομικούς, τεχνικούς, οργανωτικούς ή παραγωγικούς λόγους άμεση ή έμμεση διάκριση κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2000/78 όταν έχει αναγνωριστεί αναπηρία του εν λόγω προσώπου καθόσον έχει αναγνωριστεί η ιδιότητά του ως ιδιαίτερος ευαίσθητου ώστε να εργαστεί σε ορισμένες θέσεις εργασίας εξαιτίας των σωματικών του παθήσεων και η απόφαση λαμβάνεται, μεταξύ άλλων κριτηρίων επιλογής, βάσει των πολλαπλών δεξιοτήτων προς εργασία σε όλες τις θέσεις εργασίας, συμπεριλαμβανομένων εκείνων στις οποίες το πρόσωπο με αναπηρία δεν μπορεί να εργαστεί;

4) Συνιστά η απόφαση απολύσεως εργαζομένης για οικονομικούς, τεχνικούς, οργανωτικούς ή παραγωγικούς λόγους έμμεση διάκριση όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2000/78 όταν έχει αναγνωριστεί αναπηρία του εν λόγω προσώπου και για τον λόγο αυτό έχει αναγνωριστεί η ιδιότητά του ως ιδιαίτερος ευαίσθητου ώστε να εργαστεί σε ορισμένες θέσεις εργασίας εξαιτίας των σωματικών του παθήσεων, οι οποίες προκάλεσαν μακροχρόνιες απουσίες ή αναρωτικές άδειες πριν από την απόλυση, η δε απόφαση λαμβάνεται, μεταξύ άλλων κριτηρίων επιλογής, βάσει του απουσιασμού της εργαζομένης αυτής;

⁽¹⁾ ΕΕ 2000, L 303, σ. 16.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Ισπανία) στις 15 Ιουνίου 2018 — Antonio Bocero Torrico κατά Instituto Nacional de la Seguridad Social και Tesorería General de la Seguridad Social

(Υπόθεση C-398/18)

(2018/C 294/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: Antonio Bocero Torrico

Εφεσίβλητοι: Instituto Nacional de la Seguridad Social και Tesorería General de la Seguridad Social